

- встановити ефективну диференційну шкалу податкових ставок для різних суб'єктів підприємництва залежно від видів їх діяльності та обсягу виручки;

- засвоїти світові принципи та, зокрема, європейський досвід підтримки малого бізнесу у сфері податкового регулювання.

Отже, на сьогодні існує нагальна потреба кардинальних змін та багатосторонньої підтримки у підходах до розв'язання накопичених проблем у малому підприємстві, особливо в частині податкового регулювання та нагляду.

Список використаних джерел:

1. Клепанчук О.Ю. Фіскально-економічні важелі впливу на діяльність суб'єктів малого бізнесу/Науковий вісник Національного лісотехнічного університету України:збірник науково-технічних праць. – 2014. – Вип. 24.5. – С.250-256.

2. Череп А.В. Проблеми та шляхи вдосконалення оподаткування малих підприємств в Україні / А.В. Череп, Ю.В. Карась // Вісник Запорізького Національного університету, 2009. – №1(4). – С. 207-212.

УДК 338.242.2/.4:330.322.16

Нагорний Є. О.

провідний фахівець з управління науковими проектами

Інституту фінансового контролінгу,

ДВНЗ «Київський Національний Економічний

Університет ім. Вадима Гетьмана»

Державно-приватне партнерство як основа інвестиційної взаємодії держави та бізнесу

Забезпечення високих і стійких темпів розвитку країни, досягнення стратегічних цілей державної влади неможливо без партнерства державних органів влади з представниками приватного бізнесу. Стратегії і програми, що

орієнтуються тільки на використання бюджетних коштів, не дозволяють державі повністю забезпечувати реалізацію стратегічних проектів, що лежать в основі високої конкурентоспроможності країни. В таких умовах, при нестачі інвестиційних коштів з боку держави, використання механізму державно-приватного партнерства (ДПП) є запорукою успіху.

Реалізація таких проектів із застосуванням механізмів державно-приватного партнерства дає змогу залучити додаткові інвестиції для оновлення та модернізації інфраструктури. Механізми ДПП широко використовуються у світовій практиці для залучення приватного капіталу до будівництва залізниць, автобанів, а також до спільних проектів у сфері транспорту, енергетики, ЖКГ тощо.

Слід відмітити, що серед вітчизняних та зарубіжних науковців немає єдиної думки стосовно чіткого визначення дефініції державно-приватне партнерство. Якщо проаналізувати основні підходи до цієї дефініції, то державно-приватне партнерство – це добровільне та взаємовигідне співробітництво держави і приватного сектора, яке засноване на об'єднанні матеріальних та інших ресурсів в заздалегідь визначених пропорціях прав, обов'язків, ризиків, результатів, з метою ефективної реалізації інфраструктурних проектів, що мають вагоме значення для суспільства.

Досвід країн із розвиненою ринковою економікою дозволяє виявити характерні ознаки ДПП, що відрізняють його проекти від інших форм відносин держави й бізнесу: визначені строки дії угод про партнерство (від 10–15 до 50 років); специфічні форми фінансування проектів: за рахунок приватних інвестицій, доповнених державними фінансовими ресурсами, або ж спільне інвестування декількох учасників; специфічні форми розподілу відповідальності між партнерами; поділ ризиків між учасниками угоди на основі відповідних домовленостей сторін, що є однією із конкурентних переваг при інвестиційній взаємодії держави та бізнесу [1, с. 40].

В умовах глобалізації державно-приватне партнерство виступає інструментом зміцнення господарських, територіальних і соціальних

взаємозв'язків між країнами та окремими частинами економічного простору всередині країни. За рахунок ДПП з'являються можливості щодо залучення інвестиційних ресурсів для фінансування інфраструктурних проектів. Адже рівень розвитку інфраструктури напряму впливає на інвестиційну привабливість інших сфер господарства, ділову фінансову активність й конкурентоспроможність країни на світовому ринку та її готовність до участі в міжнародній кооперації.

В табл. 1 подано варіант поєднання різного роду ресурсів публічного і приватного партнерів для їх взаємної вигоди та ефективної реалізації проектів державно-приватного партнерства.

Таблиця 1

Схема поєднання ресурсів публічного і приватного партнерів для
обопільної вигоди

Публічний партнер	Приватний партнер
Соціальна відповідальність	Фінанси
Відповідальність перед громадою	Ефективні управлінські рішення
Екологічні пріоритети	Технології
Нормотворча діяльність	Підприємницький підхід

Релевантною ознакою ДПП є ефективне поєднання переваг і внеску кожного з учасників. Зокрема бізнес забезпечує фінансові ресурси, ефективне гнучке та оперативне управління, впроваджує нову техніку, технології, нові форми організації виробництва та коопераційних зв'язків. У свою чергу держава виконує свої основні функції щодо контролю, регулювання, дотримання суспільних інтересів, може надавати різного роду преференції та гарантії приватному партнеру, а також матеріальні та фінансові ресурси [3 с. 29].

Саме таке поєднання внесків кожної із сторін забезпечує тісну взаємодію держави та бізнесу. Найбільш важливим фактором цієї взаємодії є використання інвестиційних ресурсів приватного партнера, який за рахунок гарантій з боку держави, значно зменшує свої ризики. Така ситуація є актуальною для України, де існує значна кількість загроз та небезпек для потенційних інвесторів, що стримує зростання загального обсягу інвестицій в економіку країни.

Інвестиційна взаємодія між державою та бізнесом, яка заснована на засадах державно-приватного партнерства, повинна стати яскравим прикладом того, як публічний та приватний сектор можуть отримувати додаткові переваги від такої кооперації. В найближчій перспективі, практика державно-приватного партнерства повинна поширюватися в Україні, що дасть змогу як оновити інфраструктуру, так і залучати додаткові інвестиції.

Список використаних джерел:

1. Варнавский В. Г. Государство и бизнес: институциональные аспекты / В. Г. Варнавский. — М. : ИМЭМО РАН, 2006. — С. 40.
2. Мельник М. Партнерство держави і бізнесу як фактор ділової активності в Україні / М. Мельник // Вісник Київського національного торговельно-економічного університету. - 2010. - № 3. - С. 23-40.
3. Державно-приватне партнерство: Навчальний посібник. – К.: Навчально-методичний центр «Консорціум із удосконалення менеджмент-освіти в Україні», 2016.– 408 с.

УДК 334.012.61-022.51:330.341.1

Осадчий Є. С.

кандидат економічних наук, доцент

ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені В.Гетьмана»

**Світовий досвід використання фінансово-кредитних інструментів
інноваційного розвитку малих підприємств**